

Motion till riksdagen 2010/11:Sf382

av **Gunvor G Ericson m.fl. (MP)**

Adoptionskostnadsbidraget

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över nivån på adoptionskostnadsbidraget.

Inledning

Barnlöshet är sedan 1997 klassat som en sjukdom. De medicinska behandlingar som finns tillgängliga hjälper många och är mycket viktiga, men kan inte hjälpa alla och passar inte alla. Att adoptera ett barn är ett alternativ som har många fördelar och borde uppmuntras mer av samhället. Barn som erbjuds för internationell adoption är ofta i stort behov av en trygg familj som de av olika skäl inte kunnat få i sitt hemland, och förutom att adoption är en hjälp för barnlösa bidrar alltså de som adopterar till att utsatta barn kan få ett tryggare liv.

Adoptionskostnadsbidrag

Som ersättning för en del av de kostnader som är kopplade till en internationell adoption finns sedan 1988 ett adoptionskostnadsbidrag. Par och ensamstående som adopterar genom en auktoriserad adoptionsorganisation har efter genomförd adoption möjlighet att ansöka hos Försäkringskassan om adoptionskostnadsbidrag, som för närvarande uppgår till 40 000 kronor. Nivån har varit oförändrad sedan år 2000.

Fel! Okänt namn på

Dyra kostnader vid internationell adoption

De beräknade totala adoptionskostnaderna för en familj i dagens läge varierar mellan ca 130 000 och 330 000 kronor, beroende på bl.a. vistelsetid i utlandet. Adoptionsavgifterna till adoptionsorganisationerna kan variera mellan ca 90 000 (Thailand) och 185 000 (Sydkorea) kronor. Kostnader och avgifter styrs till stor del av kostnaderna i utlandet, och är därmed känsliga för ekonomiska och politiska förändringar utanför adoptivfamiljers och adoptionsorganisationers kontroll.

Under de tio år som gått sedan adoptionskostnadsbidraget senast höjdes har mediankostnaden för en adoption fördubblats från ca 102 500 till 210 000. (Källa: Adoptionscentrum, avser en familjs beräknade totala adoptionskostnader, inklusive avgifter, resa, uppehälle m.m.). Idag täcker alltså bidraget i genomsnitt knappa 20 % av kostnaderna för en adoption mot ca 40 % år 2000.

De ökade kostnaderna gör att det är svårt ekonomiskt att klara av en adoption utan god inkomst. En anledning till de kraftigt ökande kostnaderna är att fler länder idag har längre vistelsetid eller att familjen måste göra mer än en resa innan adoptionen är slutförd. Även kostnaderna för organisationerna i Sverige har ökat, främst beroende på ökade krav på bl.a. dokumentation och uppföljning. Adoptionskostnadsbidraget har inte alls följt med i denna utveckling.

Kostnader för medicinsk behandling

Kostnaderna för en IVF-behandling är runt 25 000 kronor. Till det kommer mediciner och hormoner som kan kosta 15 000–20 000 kronor. Landstingen erbjuder oftast 2–3 försök med IVF och medicinerna täcks normalt av högkostnadsskyddet. Att landstingen erbjuder hjälp är en del i god reproduktiv hälsa och det är bra. Och det finns också mer som skulle kunna göras bättre, t.ex. tillgänglighet oavsett vilken relation man lever i eller kortare köer. Men det är också en intressant jämförelse med de insatser samhället står för till dem som istället väljer eller är hänvisade till adoption. Förlossning, mödravård och spädbarnets första tid är förstås också förknippade med kostnader för samhället som vi gemensamt betalar via skatten – kostnader som inte finns på samma sätt vid en adoption.

Slutsats

Det finns starka skäl till att se över nivån på adoptionskostnadsbidraget. Samhällets ekonomiska bidrag för att täcka adoptionskostnaderna har minskat och vi anser att det bör göras en översyn av stödet så att det kan täcka en större del av adoptionskostnaderna så som det gjorde när det infördes.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 27 oktober 2010

Gunvor G Ericson (MP)

Agneta Luttröpp (MP)

Magnus Ehrencrona (MP)

Kew Nordqvist (MP)

Jan Lindholm (MP)

Jonas Eriksson (MP)